

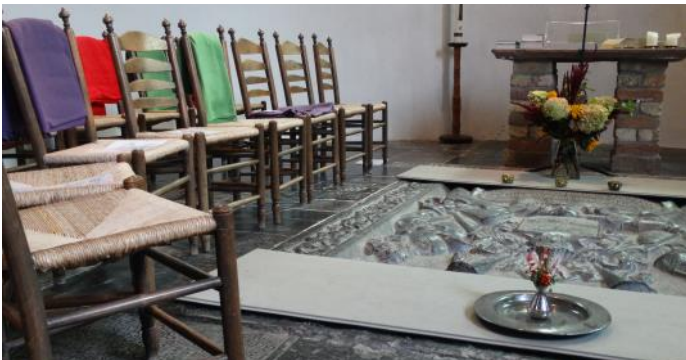
De kleaster kuier in Jorwerd

Woensdagmorgen 25 september 2019. Om 07.30 uur vertrok er een groepje van dertien mensen uit De Drie Ranken naar Jorwerd in Friesland om daar deel te nemen aan de "kleaster kuier". Een van de deelnemers was Gees van der Plas. Met haar had ik een gesprek.

Ik heb mij van tevoren niet uitgebreid over het programma van deze morgen laten informeren. Ik wilde er blanco aan beginnen. Teveel informatie vooraf kon een open beleving van deze dag alleen maar in de weg zitten. De kleaster-pastor van die dag begroette ons aan de open deur van de kerk in Jorwerd. Binnen zochten wij een plaatsje in het koorgedeelte van deze oude middeleeuwse kerk. Het was druk die morgen. Mensen van overal vandaan, zelfs uit Duitsland. Ondanks dat je elkaar niet kende, voelde je je toch verbonden met elkaar.

Om 09.30 uur begon het morgengebed. Er werden liederen gezongen en uit het evangelie van Lukas werd het verhaal gelezen van de rijke man en de arme Lazarus. Over alles wat er gebeurde en werd gedaan, lag een sfeer van stilte.

Tijdens de koffie daarna werden we uitgenodigd een kring te vormen en om de beurt onze naam en woonplaats te noemen en in een woord te vertellen wat we het goede in ons leven vonden. De meesten noemden hun gezin en de mensen direct om hen heen.

Gelukkig was het droog toen we eenmaal buiten stonden om aan de wandeling te beginnen. De eerste twintig minuten liepen we in stilte. Zo konden we onze zintuigen openen voor de omgeving, voelden we de wind en het uitgestrekte vlakke land, ervoeren we de aanwezigheid van de koeien en de paarden. Door je heel bewust te richten op wat je omgaf, raakte je hoofd als vanzelf leeg

van alles wat je anders zoal bezig houdt en onrustig maakt.

Na deze eerste twintig minuten stonden we op een teken van de kleaster-pastor stil. Ons werd toen het volgende voorgelegd: er is tussen de rijke man en de arme Lazarus een kloof. Welke kloof ervaar jij in je leven en hoe zou je deze willen overbruggen? Over deze vraag dachten we in stilte na tijdens de volgende twintig minuten van onze wandeling. Zo verschoof onze aandacht zich van onze omgeving naar onszelf.

Na deze twintig minuten stonden we stil op het punt waarvandaan je de boerderij kunt zien die verbouwd wordt tot klooster waar in de toekomst twaalf tijdelijke bewoners zullen zijn gehuisvest en ruimte is voor twaalf gasten. We zochten daar een maatje om al lopend elkaar deelgenoot te maken van wat er in ons tijdens de stilte was omgegaan. Geen discussie, maar enkel luisteren naar elkaar en soms iets vragen ter verduidelijking. Het deed mij goed hoe open je dan kunt zijn en hoeveel ruimte je elkaar geeft om te vertellen wat je bezig houdt. Terug in de kerk was er tijdens de gezamenlijke lunch nog even gelegenheid elkaar in de grote kring te vertellen hoe je de morgen ervaren had.

Op deze dag terugziende vertelde Gees aan het slot van ons gesprek dat deze morgen in Jorwerd haar nog steeds bezig houdt. Het was een goede en mooie ervaring. Ze zou er nog wel eens heen willen. De kleastergemeenschap van Jorwerd heeft zij ervaren als een warme plek die de sfeer van spiritualiteit ademt, waar het ruime platte land en de wind die waait je meenemen naar een diepe ervaring van stilte, bezinning en verbondenheid met de natuur, met de mensen om je heen en met jezelf.

Hans Hulst